

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.II.40.003/2021/5.

A felperes:

(felperes neve) (felperes címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Vancsura István ügyvéd (ügyvéd címe.)

Az alperes:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal (1054 Budapest, Széchenyi u. 2.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

(jogtanácsos neve) kamarai jogtanácsos (cím1., Nemzeti Adó- és Vámhivatal (megye)
Megyei Adó- és Vámigazgatóság)

A per tárgya:

Jogellenes felmentés jogkövetkezményeinek alkalmazása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 7.M.70.189/2020/4.

A fellebbezést benyújtó fél, a fellebbezés száma:

Alperes, 7.M.70.189/2020/5.

Í T É L E T:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését **megváltoztatja** és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Mellózi az alperes perköltség fizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 412 000 (négysszáztizenkettőezer) Ft elsőfokú és 112 000 (száztizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 450 240 (négy százötvenezer-kettő száznegyven) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Tényállás

[1] A felperes 2004. július 1. napjától állt az alperes alkalmazásában különböző munkakörökben. Előbb adóellenőr, majd az alperes különböző szervezeti egységeinél osztályvezetői, főosztályvezetői, igazgatói, szaktanácsadói munkakörben dolgozott.

[2] 2012. május 15-étől kezdődően áthelyezéssel a NAV (megye) Megyei Adóigazgatóság állományába került ellenőrzési ügyintéző I. munkakörbe (munkaköri leírás (munkaköri leírás száma).).

[3] Az alperes a felperest 2013. július 1. napjától az Operatív Ellenőrzési Osztály szervezeti egységéhez adóellenőr I. munkakörbe helyezte a kinevezési okirat módosításával azzal, hogy feladatkörének száma 11, a feladatkör megnevezéseként adóügyi előkészítő és adatszerzési feladat került rögzítésre (5. sorszám). A felperes korábban betöltött munkaköre (ellenőrzési ügyintéző I.) munkaköri leírásában rögzített feladatokhoz (IT, SESAM) képest munkakörébe tartozott külön vezetői utasításra az operatív szakterület hatáskörébe tartozó, az éves feladattervben rögzített elsődlegesen célvizsgálatok végzése a vezetői utasítás (megbízólevél) szerinti adóalanyoknál. A felperes munkaköri feladatai közül túlnyomórészt SESAM adatmentés és adatelhozatal, valamint IT adatmentés feladatokat látott el, amely adott esetben irodán kívüli, az ellenőrzött adóalanyánál történő munkavégzéssel is járt. Emellett kisebb részben tényleges operatív ellenőrzési feladatot is végzett.

[4] A felperes 2014. november 19-én táppénzes állományba került. Az alperes 2015. április 15-én a felperes kinevezését akként módosította, hogy 2015. május 1. napjától a NAV Hátralékkezelési és Végrehajtási Főosztály Végrehajtási Osztály I. szervezeti egységéhez végrehajtó I. munkakörbe került.

[5] A felperes a kinevezésmódosítás jogellenességének megállapítása iránt munkaügyi pert kezdeményezett. A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (.....) számú ítéletében a keresetet elutasította. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria (...) számú, 2019. január 9-én kelt határozatában a Kecskeméti Törvényszék (.....) számú, az elsőfokú ítéletet megváltoztató és a keresetnek helytadó döntését hatályon kívül helyezte, és a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét helybenhagyta.

[6] A felperes 2015. szeptember 22-én kelt levelében jelezte az alperesnek, hogy keresőképtelen állománya 2015. szeptember 30-ával történő megszűnése miatt október 1. napjától munkába kíván állni, és tájékoztatást kért arra, hogy a továbbiakban milyen munkakörben kerül foglalkoztatásra figyelembevve a kinevezésmódosítás miatt indított munkaügyi pert.

[7] Az alperes 2015. szeptember 25-én kelt levelében tájékoztatta felperest, hogy a kinevezésmódosítás a bíróság jogerős döntéséig nem hajtható végre, ezért az Operatív Ellenőrzési Osztály szervezeti egységen adóellenőr I. munkakörben kerül sor a foglalkoztatására, továbbá arról is, hogy tájékoztassa 2015. évi 35 nap szabadsága ütemezéséről.

[8] Az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlója 2015. október 1. napján tájékoztatta a felperest, hogy az IT, SESAM feladatokat az őt helyettesítő munkatársa fejezi be, 2015. évben új IT és SESAM jellegű informatikai feladat nem várható, az pedig nem látható előre, hogy 2016-tól milyen e feladatkörbe tartozó feladatok merülnek fel. Erre tekintettel a felperesnek az év hátralévő részében operatív adóellenőrzési feladatokat kell ellátnia.

[9] Ezt követően a felperest egészségügyi-alkalmassági vizsgálatra küldte, a vizsgálat típusaként előzetes időszakos vizsgálat került feltüntetésre adóellenőr I. munkakörre (10. sorszám). A beutalón kockázati tényezőként a következők kerültek megjelölésre: megosztott figyelmet, fokozott koncentrációt és jó érzékszervi funkciókat igénylő munkakör; napi 3 órát meghaladó időtartamban pihenés nélküli állás; napi 3 órát meghaladó időtartamban pihenés nélküli járás; változó helyszínen végzett munka.

[10] A foglalkozás-egészségügyi szakorvos által 2015. október 6-án kiállított vélemény szerint a felperes adóellenőr munkakör betöltésére nem alkalmas. Az ugyanezen a napon kiállított szakvélemény szerint az adóellenőr munkakört betöltő dolgozónak munkaideje nagy részében a hivatali épületen kívül más cégeknél, üzemeknél közterületen kell ellenőrzést végeznie, amely fokozott megterheléssel jár, e feladat elvégzésére a felperes nem alkalmas. Rögzítette, hogy a rendelkezésére álló orvosi dokumentumok és a felperes által elmondottak alapján a felperes munkaképes, de nem a megjelölt munkakörben. Az intézményen belüli alkalmassága lehetséges, mert egészségügyi állapota (STOMA) szükségessé teszi, hogy fokozott higiénés igényét kielégítse. A megjelölt munkakörben és munkakörü feltételek mellett való foglalkoztatása nem javasolt.

[11] Az alperes 2015. október 6. napján kelt levelében tájékoztatta felperest az alkalmassági vélemény tartalmáról, és kérte, nyilatkozzon, kíván-e jogorvoslattal élni az elsőfokú orvosi alkalmassági véleménnyel szemben. Ezzel egyidejűleg (levél száma) számú levelében közölte, hogy az alkalmassági vizsgálat jogerős döntéséig mentesíti a munkavégzés alól, amelynek idejére 50 %-os illetményben részesül.

[12] A felperes 2015. október 22-én kelt levelében jelezte, hogy az elsőfokú foglalkozás-egészségügyi szakvélemény eredménye ellen felülvizsgálati kérelmet nem kíván benyújtani.

[13] Az alperes a 2015. október 26-án kelt intézkedésével a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát megszüntette a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. tv. (a továbbiakban: Kttv.) 63. § (2) bekezdés c) pontja, 63. § (4) bekezdése alapján, megállapítva, hogy a felperes felmentési ideje két hónap, melynek teljes időtartamára mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól. A felmentés indokolása szerint a munkaköri orvosi alkalmassági vélemény alapján a felperes az adóellenőr munkakör betöltésére nem alkalmas, az elsőfokú orvosi alkalmassági vélemény felülvizsgálat hiányában 2015. október 22-én jogerőssé vált. Rögzítette, a betölthető álláshelyek felülvizsgálata megtörtént, amelynek során megállapításra került, hogy egészségi állapotának, képzettségének és besorolásának megfelelő betölthető munkakörrel nem rendelkezik.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[14] A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest bruttó 8 040 000 Ft, azaz 20 havi illetményének megfelelő káratalány és annak 2015. december 27. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére. Keresetének indokolása szerint az alperesi felmentés jogellenes, mert nem felel meg az okszerűség követelményének, mert nem a tényleges munkakörének megfelelően kerültek megjelölésre az egészségügyi alkalmassági vizsgálat kapcsán a foglalkozás-egészségügyi kockázatok. Állította, az alperes lényegében munkakörét módosította, mert korábban feladatkörét az IT és SESAM feladatok képezték, operatív adóellenőri tevékenységet jelentéktelen mértékben végzett, a ténylegesen betöltött munkakörre vonatkozó kockázati tényezőknek pedig egészségi állapota megfelelt. Az egészségügyi alkalmassági vizsgálat során készült véleménnyel szemben jogorvoslattal azért nem élt, mert a bejelölt kockázati tényezőknek az egészségi állapota valóban nem felelt meg.

[15] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, a felmentés nem jogellenes, mert a felperes adóellenőri munkakörben került alkalmazásra, és nem különböztethető meg ún. „kijárós” és „belső” adóellenőr. A munkakör módosítására nem került sor. Hangsúlyozta, a felperes munkaköri leírása tartalmazta, hogy külön vezetői utasításra operatív hatáskörbe tartozó, az éves feladattervben rögzített elsődleges célvizsgálatokat is kell végeznie. Jogorvoslat hiányában a foglalkozás-egészségügyi szakvélemény jogerőssé vált.

[16] Az ügyben a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (....) számon hozott ítéletet, amelyet az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék (.....) számú végzésével a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt hatályon kívül helyezett, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára utasította.

[17] A megismételt eljárásban a felperes keresetét, az alperes ellenkérelmét változatlanul fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5 628 000 Ft átalány-kártérítést és annak 2015. december 27. napjától járó késedelmi kamatát, továbbá 420 000 Ft perköltséget. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Megállapította, hogy 482 400 Ft eljárási illeték az állam terhén marad. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes által végzett tevékenység megfelelt-e a 2013. évi kinevezésmódosításban szereplő adóellenőr I. munkakörben rögzített feladatoknak. Rámutatott, az ellenőrzési ügyintéző I. és az adóellenőr I. munkaköri leírása lényegében megegyező, mindössze egy mondatban, és annyiban tér el egymástól azzal, hogy az adóellenőr I. munkakörben foglalkoztatott alkalmazott külön vezetői utasításra végez operatív ellenőrzési feladatot is. Az alperes maga is elismerte, hogy a felperes betegállománya előtt informatikai jellegű feladatokat végzett és ennek ellátását kellett helyettesítéssel megoldania. Az operatív ellenőrzési feladatok a rendelkezésre bocsátott kimutatásból kitűnően évente maximum 10-15 munkanapot tettek ki. A felperes és a ténylegesen adóellenőr I. munkakörben foglalkoztatott munkavállalók munkaköri leírásában levő feladatmeghatározás nem azonos. Azokban ugyanis a speciális szakmai adóellenőri feladatokhoz kapcsolódóan minden esetben rögzítésre került, hogy feladata az operatív terület hatáskörébe tartozó, az éves feladattervben rögzített elsődleges célvizsgálatok végzése vezetői utasítás (megbízólevél) szerint az adóalanyoknál, és felsorolta az egyes vizsgálati típusokat, ezzel szemben a felperes elsődleges feladatait a SESAM és az IT feladatok elvégzése képezte, és csak a szabad kapacitás terhére kellett operatív feladatokat ellátnia. Mindezek alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felperes által ténylegesen ellátott munkakör nem felelt meg az adóellenőr I. munkakör tartalmi elemeinek, hangsúlyozva, hogy a bírói gyakorlat szerint a munkakört nem az elnevezése, hanem tartalma szerint kell megítélni.

[19] Rámutatott, az alperes a felperest 2015. október 1. napját követően is a 2013. július 1. napján kelt kinevezésben rögzített munkakörben foglalkoztatta. Utalt arra, az alperes által nyújtott tájékoztatás, mely szerint az adott évben új feladat az IT és a SESAM területen nem várható, nem felelt meg a valóságnak, az alperes által 29. sorszám alatt csatolt kimutatás szerint ugyanis 2015. októberét követően is keletkeztek új feladatok az IT területen, míg a SESAM feladat ellátásába a felperes helyettesítésén túl (munkatárs 1. neve)nek is be kellett segítenie.

[20] Megállapította, az alperes a kérdéses időszakban nem rendelkezett a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Mvt.) 54. § (2) bekezdése szerinti az egyes munkakörökre vonatkozó kockázatértékeléssel, belső szabályzata szerint (NAV elnöke által kiadott 2128/2015. számú szabályzat 3. alpont 7. pont) a humánpolitikai feladatokat ellátó szervezeti egységnek kell gondoskodnia a szabályzat 1. számú mellékletében meghatározott egészségi, pszichikai, alkalmassági vizsgálatra rendelő lapok kitöltéséről, amelyet a közvetlen vezetőn keresztül juttat el az érintettnek. Az alperes gyakorlata e szabályzatnak megfelelt. A felperes alkalmassági vizsgálata körében az alperes által 2015. október 1-jén kiállított beutalót összevetve az adóellenőr I. munkakörbe beosztott más dolgozók egészségügyi alkalmassági vizsgálati beutalójával megállapította, hogy lényegében és tartalmában azonos kockázati tényezők kerültek bejelölésre annak ellenére, hogy a felperes tényleges feladatait figyelembe véve nem adóellenőri, hanem ellenőrzési ügyintéző I. munkakörbe tartozó feladatokat látott el. Ebből következően az alperes által megjelölt kockázati tényezők nem feleltek meg a felperes tényleges munkakörének. Utalt arra, hogy az alperes által nem vitatottan az adóellenőr I. munkakörbe történő kinevezését

követő időszakos alkalmassági vizsgálatok kockázati tényezői a 2012. évi kinevezése szerinti egészségügyi kockázati tényezőkkel megegyezők.

[21] Megítélése szerint ezt támasztja alá az is, hogy a 2013. július 1. napjától hatályos kinevezési okiratmódosítás az adóellenőr I. munkaköri megjelölést tartalmazta, feladatkörként azonban adóügyi előkészítő és adatszerzési feladatkört jelölte meg a 29/2012. (III. 07.) Kormányrendeletre utalva, ez azonban nem azonosítható a Kormányrendeletben foglaltak szerinti adóügyi ellenőrzési és adóügyi hatósági feladatkörrel.

[22] Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy az alperes intézkedése nem felelt meg a Kttv. 63. § (3) bekezdésben támasztott jogszabályi követelményeknek, a felmentés indoka nem valós, mert az alperes nem győződött meg arról, hogy a felperes a tényleges munkakörébe tartozó feladatai ellátására alkalmatlannak minősült-e. Kiemelte, az alperes tudomással bírt arról, hogy a felperes tényleges feladatai nem az adóellenőr I. munkakörbe tartozóak, továbbá a felperes betegségéről és a munkába álláskori állapotáról. Külön orvosi szakképzettség nélkül felismerhető volt, hogy a felperes a STOMA miatt nem tudott megfelelni a kockázatként megjelölt feltételeknek. Megítélése szerint az alperes azzal, hogy a felperest az IT és SESAM feladatokban helyettesítő kormánytisztviselőtől nem vette vissza a felperes feladatkörébe tartozó feladatokat, és új feladatokkal mást bízott meg, foglalkoztatási kötelezettségét megsértette.

[23] A felmentés az okszerűség követelményeinek sem felel meg, mert a felperes egészségügyi alkalmasságát nem a tényleges munkakörére vonatkozó tényezők szerint vizsgálhatta meg. Nincs jelentősége annak, hogy a felperes nem kérte az elsőfokú orvosi szakvélemény felülvizsgálatát.

A felmentés jogellenességének jogkövetkezményeként – részletesen kifejtett indokolás szerint – 14 havi átalány kártérítést ítélt megállapíthatónak.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[24] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a marasztalási összeg két havi illetménynek megfelelő összegre való leszállítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a 73/2013. (XII. 30.) NGM rendelet 21. §-át. A felperes az alkalmassági véleménnyel szemben nem élt fellebbezéssel, ennek hiányában nincs lehetősége bíróság előtt vitatni az elsőfokú orvosi alkalmassági vélemény jogszerűségét, beleértve a bejelölt kockázati tényezőket, ezért azt az elsőfokú bíróság nem is vizsgálhatta.

[25] Az elsőfokú ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdésében és Pp. 206. § (1) bekezdésében írtakat is, mert a megállapított tényállás több ponton iratellenes, és a bizonyítékok okszerűtlen értékelésén alapul. Ezáltal a NAV tv. 34/X. § (6) bekezdésének megsértésével állapította meg, hogy a felperes jogviszonya jogszerűtlenül került megszüntetésre.

[26] Téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása is, hogy az ellenőrzési ügyintézői és az adóellenőr I. munkakörben rögzített feladatok majdnem teljes egészében megegyezők. Nem vette figyelembe a feladatok munkaköri leírason belüli részletezettségét, és azt sem, hogy a felperes feladatát ellenőrzési ügyintézőként alapvetően a SESAM adatelhozatal és az azt követő adatfeldolgozás képezte, míg 2013. július 1. napjától adóellenőrként a SESAM adatelhozatalon túl az IT adatmentésekben, továbbá vezetői utasítás alapján az operatív szakterület hatáskörébe tartozó célvizsgálatokban is közreműködnie kellett. A felperes állításával szemben egy adóellenőr évente átlagosan 374 db ellenőrzést végzett 2014. évben, nem pedig ahogyan azt a felperes állította, 1000-1200 darabot, másrészt miután a felperes feladatait elsődlegesen az IT és a SESAM feladatok képezték, az általa végzett ellenőrzések száma nem hasonlítható össze egy kizárólag operatív ellenőrzési feladatokat ellátó adóellenőr munkavégzésével. Az Operatív Ellenőrzési Osztályon dolgozó adóellenőrök munkaköri feladatai sem szükségszerűen azonosak. Előadta, a munkaköri leírásban szereplő feladatkör (adóügyi előkészítő és adatszerzési feladatkör) amiatt került feltüntetésre, mert a felperes elsődleges feladatköre nem az operatív jellegű feladatok ellátása volt.

[27] Az elsőfokú ítélettel szemben (munkatárs 1. neve) SESAM feladatokba történő bevonására nem 2015. évben került sor, e feladatok ellátásában már a korábbiakban is részt vett. (munkatárs 2. neve) pedig előbb a felperessel, majd 2015-ben (munkatárs 1. neve) lel együttesen végezte teljeskörűen az IT és a SESAM feladatokat, szabad kapacitása terhére operatív adóellenőrzési feladatokat is el kellett látnia, vagyis feladatai megfeleltek a felperes által 2013-2014-ben ellátott feladatoknak. Ebből kitűnően az említett dolgozók nem helyettesítőként, hanem munkakörük szerint végezték ezen feladatokat. A 2015. október 1-jén adott tájékoztatás az aktuálisan rendelkezésre álló információkon alapult.

[28] Vitatta azt az ítéleti megállapítást is, hogy tudta, a felperes a megjelölt kockázati tényezőknek nem fog megfelelni, illetve, hogy az alperes számára külön orvosi vizsgálat nélkül is megállapítható volt, a felperes betegsége miatt nem képes a munkakört ellátni.

[29] Vitatta, hogy a felperest nem a munkaköri leírásában foglalt munkakörre és kockázati tényezőkre vizsgálták. Az előzőekben kifejtettek szerint az orvosi szakvéleménynek az a megállapítása, hogy intézményen belüli alkalmassága lehetséges, a SESAM és az IT feladatok körében is kizárólag a SESAM konverzió mint hivatali helyiségben történő tevékenység ellátását tette volna lehetővé, a mentési feladatok ugyanis mindkét intézkedéstípus esetében külső helyszínen történnek. Kiemelte, hogy 2015. október és december között a jellemzően rövid határidővel ellátandó IT és SESAM feladatokba történő bevonása a felperesnek a felhalmozódott szabadság kiadásának szükségessége miatt sem volt kivitelezhető.

[30] Másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán részletesen kifejtette, miért eltúlzott az elsőfokú bíróság által megítélt 14 havi átalánykártérítés.

[31] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, és abból helyes jogi következtetést vont le. Álláspontja szerint a peradatok cáfolják az alperes fellebbezési előadását. Részletesen kifejtette ezzel kapcsolatos álláspontját.

Az ítéltábla döntésének indokai

[32] A fellebbezés alaptalan.

[33] A felperes a perben keresetét módosította, nem tartotta fenn a rendeltetésellenes joggyakorlásra mint jogalapra történő hivatkozását, ezért a kérelemhez kötöttség polgári eljárásjogi elvére tekintettel [Pp. 3. § (2) bekezdés], az ítéltábla csak azt vizsgálhatta, hogy az alperesi felmentés megfelel-e a Ktt. 63. § (3) bekezdésében írt jogszabályi követelményeknek.

[34] E törvényi rendelkezés szerint a kormányzati szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha a kormánytisztviselő egészségügyi okból feladatai ellátására alkalmatlan.

[35] A perben is alkalmazandó Mvt. 50. §-a szerint a munkavállaló csak olyan munkával bízható meg, amelynek ellátására egészségügyileg alkalmas, rendelkezik az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez szükséges ismeretekkel, készséggel és jártassággal. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál foglalkoztatottak alkalmassági vizsgálatáról, valamint a nemzeti adó- és vámhivatal képzési, egészségügyi és kulturális intézete által nyújtott egészségügyi szolgáltatás igénybevételére jogosultakról szóló 73/2013. (XII. 30.) NGM rendelet (a továbbiakban: NGM rendelet) 2. § b) pontja szerint az alkalmassági vizsgálat annak megállapítása, hogy egy meghatározott munkakörben, kategóriában végzett tevékenység által okozott egészségi, pszichikai és fizikai megterhelés a vizsgált személy részére milyen igénybevételt jelent, és annak képes-e megfelelni.

Az NGM rendelet 11. §-a alapján az alkalmasság véleményezése kormányzati szolgálati jogviszony esetén munkakörre történik.

[36] A perben az nem volt vitatott, hogy az alperes az NGM rendelet 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján jogszerűen rendelte el a felperes soron kívüli alkalmassági vizsgálatát. Mindezen nem változtat az, hogy a beutalón adminisztratív tévedés folytán a vizsgálat típusaként előzetes vizsgálat került bejelölésre, mert a felperes számára is nyilvánvaló volt, hogy a vizsgálat elrendelésére a hosszú ideig fennálló keresőképtelen állapota miatt került sor, másrészt pedig (orvos neve) a vizsgálatot végző foglalkozás-egészségügyi szakorvos vallomásából kitűnően a bejelölt kockázati tényezőknek való megfelelést vizsgálta. Lényeges, hogy a felperes módosított keresetének ténybeli alapját abban jelölte meg, hogy az alperes nem az általa ténylegesen betöltött munkakörnek megfelelő kockázati tényezők alapján kérte egészségügyi alkalmasságának megállapítását. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben tehát a felperes nem az orvosi alkalmassági vélemény megállapítását vitatta, ezért az, hogy az NGM rendelet 21. §-a szerinti jogorvoslatot nem merítette ki, nem érinti keresete érdemi elbírálhatóságát. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor azt vizsgálta, hogy az alperes által megjelölt kockázati tényezők megfeleltek-e a felperes által betöltött munkakörnek. Helytálló az a megállapítása is, hogy az adott munkakört nem az elnevezése, hanem a tartalma szerint kell elbírálni. A munkakör

azoknak a feladatoknak az általános meghatározása, amelyeket a munkavállalónak, jelen esetben a felperesi kormánytisztviselőnek kormányzati szolgálati jogviszonya keretében teljesítenie (végeznie) kell. A munkakörbe tartozó feladatok részletes szabályozását a munkaköri leírás tartalmazza, azt azonban, hogy a munkavállalónak a munkaköri leírásban szereplő feladatok közül konkrétan mely feladatot kell ellátnia, a munkáltató diszkrecionális joga meghatározni. Tényként állapítható meg, hogy a felperes adóellenőr I. munkakörbe történő áthelyezéséhez kapcsolódó munkaköri leírás speciális szakmai (adóellenőri) feladatok között rögzítette az operatív ellenőrzési feladat ellátásának kötelezettségét, amely egyértelműen adóellenőri munkakörhöz tartozó feladatmeghatározás. Tény az is, hogy a felperes általa is elismerten és a peradatokkal bizonyítottan végzett ilyen típusú feladatot. Miután pedig az előzőekben írtak alapján a munkáltató határozza meg, hogy a munkakörbe tartozó feladatok közül konkrétan milyen feladatokat kell a dolgozónak elvégezni, az, hogy a felperes ténylegesen ellátott munkafeladatainak csak kisebb részét jelentette az operatív ellenőrzésben való részvétel, nem jelenti azt, hogy a felperes ténylegesen ellátott munkaköre nem felelt meg a kinevezési okiratban szereplő adóellenőr I. munkakörnek. Azt a peradatok alapján az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a soron kívüli alkalmassági vizsgálatra vonatkozó beutalóban az alperes az adóellenőr I. munkakörre vonatkozó kockázati tényezőket jelölte meg. Itt utal az ítéltábla arra, téves az elsőfokú ítéletnek megállapítása, hogy az alperes nem vitatta, a felperes adóellenőr I. munkakörbe történő kinevezését követően végzett időszakos foglalkozás-egészségügyi vizsgálat kapcsán egészségkárosító kockázatként az ellenőrzési ügyintéző I. munkakörre vonatkozó kockázati tényezők kerültek feltüntetésre. Az alperes ugyanis a 2019. április 12. napján érkezett 21. sorszámú beadványában kifejezetten nyilatkozott arról, hogy a munkaköri szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményéről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet (a továbbiakban: NM r.) 14. számú mellékletként képező az időszakos vizsgálat esetén alkalmazandó beutalón csak a munkakört kell feltüntetni, kockázati tényezőket azonban nem. E hivatkozása megalapozott.

[37] Az előzőekben kifejtettek miatt annak sincs perdöntő jelentősége, hogy az adóellenőr I. munkakörbe kinevezett egyes dolgozók munkaköri leírásában szereplő egyes, a konkrét ellenőrzéshez kapcsolódó feladatok részletesebben kerültek meghatározásra.

[38] Az, hogy adott esetben a kinevezési okiratban szereplő besorolás nem felel meg 29/2012. (III. 07.) Korm. rendelet előírásainak, a munkakör meghatározása tekintetében ugyancsak nem bír jelentőséggel.

[39] Tekintve, hogy a felperes soron kívüli alkalmassági vizsgálatának elrendelésekor az alperes a kockázati tényezőket nem vitatottan az adóellenőr I. munkakör kockázati tényezőinek megfelelően jelölte meg, és a vizsgálat az adott kockázati tényezők figyelembevételével a felperest a munkakör ellátására nem találta alkalmasnak, ezért a felmentés megfelel a Ktt. 64. § (3) bekezdésében írt követelményeknek, vagyis a felmentés indoka valós és okszerű.

[40] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak megfellebbezett részét nem érintve – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

[41] A kereset teljes elutasítására tekintettel a felperes az első- és másodfokú eljárásban egyaránt teljes egészében pervesztes lett, ezért az Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapított jogtanácsosi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltségének megfizetésére.

[42] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a perben alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a fellebbezési eljárási illeték – az elsőfokú eljárási illetékhez hasonlóan – az állam terhén marad.

[43] Az ítéltábla a fellebbezést a 112/2021. (III. 06.) Kormányrendelet 27. § (1) bekezdése, 39. § (1) bekezdése, 40. §-a és a 160/2021. (IV. 01.) Kormányrendelet 2. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2021. május 18.

Dr. Béri András sk. Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk. Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró